

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карповича Андрія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Кодексу адміністративного судочинства України, Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
4 березня 2021 року
№ 42-3(І)/2021

Справа № 3-6/2021(8/21)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карповича Андрія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Кодексу адміністративного судочинства України, Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Карпович А.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам другій, третій статті 8, частині третій статті 22, частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення пункту 4 частини першої статті 294, пункту 1 частини першої статті 333, підпункту 15.12 підпункту 15 пункту 1 розділу VII „Перехідні положення“ Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), окремих положень розділу 3 (за конституційною скаргою – підпункту 15.12 підпункту 15 пункту 1 розділу VII) Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Карпович А.П. звернувся до суду з адміністративним позовом до Міністерства юстиції України про визнання протиправною бездіяльності, зобов'язання вчинити дії, стягнення коштів на відшкодування майнової та моральної шкоди.

Окружний адміністративний суд міста Києва ухвалою від 27 жовтня 2020 року прийняв позовну заяву до розгляду, відкрив провадження у справі та вирішив розглянути справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін.

Не погоджуючись з ухвалою суду першої інстанції, Карпович А.П. оскаржив її в апеляційному порядку.

Окружний адміністративний суд міста Києва ухвалою від 26 листопада 2020 року повернув апеляційну скаргу заявнику з огляду на те, що апеляційна скарга подана на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду, тому згідно з положенням „підпункту 15.12 підпункту 15 пункту 1 розділу VII Закону підлягає поверненню заявнику судом першої інстанції“.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 29 грудня 2020 року у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Карповича А.П. на ухвали Окружного адміністративного суду міста Києва від 27 жовтня 2020 року та від 26 листопада 2020 року відмовив, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

На думку автора клопотання, неоднозначне застосування судами оспорюваних положень Кодексу та Закону призвело до порушення гарантованих частинами другою, третьою статті 8, частиною другою статті 55, пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України „права на виправлення судом іншої апеляційної інстанції та іншої касаційної інстанції помилок, які було допущено судом першої інстанції“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до абзацу першої частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу

(частина перша); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

З дослідження долучених до конституційної скарги матеріалів вбачається, що положення підпункту 15.12 підпункту 15 пункту 1 розділу VII „Перехідні положення“ Кодексу не застосовувалися у судових рішеннях у справі Карповича А.П.

Отже, Карпович А.П. не є суб'єктом права на конституційну скаргу у цій частині в розумінні вимог абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до суду неналежним суб'єктом.

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності положень пункту 4 частини першої статті 294, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, окремих положень розділу 3 Закону.

Аргументація Карповича А.П. зводиться до висловлення незгоди із застосуванням оспорюваних положень Кодексу та Закону в ухвалених судами рішеннях у його справі та з діючим правовим регулюванням щодо особливостей оскарження судових рішень, які не підлягають касаційному оскарженню.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі

згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карповича Андрія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Кодексу адміністративного судочинства України, Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до суду неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

